

تیمای ژن له دیوانی (جی سمی بارگیره‌کان)ی (قوبادی جه‌لیزاده‌)دا

م. ی. ده‌شتی یاسین عومه‌ر

به‌شی کوردی، کولێژی زمان، زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولێر، هه‌ریمی کوردستان - عێراق

Dashte.Omar@su.edu.krd

پوخته

زانباریه‌کانی توێژینه‌وه

به‌رواری توێژینه‌وه:

وه‌رگرتن: ٢٠٢٥/٣/١٠

په‌سه‌ندکردن: ٢٠٢٥/٥/١٣

بلاو کردنه‌وه: هه‌وین ٢٠٢٦

وو‌شه سه‌ره‌کییه‌کان

QubadiJalizada, Women theme, Mother, Love, Erotic.

Doi:

10.25212/lfu.qzj.11.3.1

ئهم توێژینه‌وه‌یه به ناوێشان (تیمای ژن له دیوانی (جی سمی بارگیره‌کان)ی (قوبادی جه‌لیزاده‌)دا پێشکه‌شکراوه، ئه‌و لق و سه‌رچاوانه‌ی پێکه‌ینه‌ری تیمای ژن له دیوانه‌که‌دا نیشانداوه، وه‌ک: (ژن وه‌ک دایک، ژن وه‌ک قوربانیه‌وون، وه‌سفێ جوانی ژن و بالا‌کردنی، ژن وه‌ک سه‌رچاوه‌ی به‌ره‌مه‌پێنانی ده‌قی ئیرو‌تیک، خۆشه‌ویستی ژن). له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا چه‌مک و زاراوه‌ی تیما، ژن (ئافه‌رت) خراونه‌ته‌په‌و، هه‌روه‌ها تیشک خراوته سه‌ر پێگه‌ی ئافه‌رت له ئه‌ده‌دا و خۆینده‌وه‌یه‌که‌مان بۆ ده‌رکه‌وته‌ی ژن له قۆناغه‌ جیا‌جیا‌کانی شیعری کوردیدا کردووه، تیمای ژن له شیعره‌کانی (قوبادی جه‌لیزاده‌)دا به‌ فراوانی ده‌بینرێت، چونکه به‌شێکی گه‌وره له سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی هه‌لقولانی ئیله‌امی شیعری لای (جه‌لیزاده‌) ژنه، له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا ده‌گه‌ینه‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که وێنا‌کردنی ژن لای شاعیر ده‌رکه‌وته‌ی گه‌وره‌ی هه‌یه، ژن ده‌باته ئاستێکی بالا و به‌گه‌وره‌یی و پیرۆز وێنای ده‌کات، هه‌روه‌ها خۆشویستن و وه‌سفێ جوانی ژن و خه‌م و ئازاره‌کانی ژن لای شاعیر له‌بیرنه‌کراون و وه‌ک دا‌کۆکی‌کارێک له‌ به‌ره‌ی ژن ده‌بینرێت.

پێشه‌کی:

قوبادی جه‌لیزاده‌، له‌ سا‌لی ١٩٥١ له‌ شاری کۆیه له‌دایکه‌بووه، یه‌کێکه له‌ ده‌نگه‌ دیاره‌کانی شیعری ها‌وچه‌رخێ کوردی، له‌ ناوه‌پاستی هه‌شتا‌کانی سه‌ده‌ی رابردووه‌وه، ده‌ستی به‌ نووسینی شیعری کردووه، خاوه‌نی فۆرم و زمانی شیعری تایبه‌ت به‌ خۆیه‌تی و ده‌نگێکی جیا‌وازی شیعری ئهم

قۆناغه‌یه، شیع‌ره‌کانی هه‌لگری تێمای جیاوازان له‌وانه: (ژن، نیشتمان، یاخیوون، خودا، ئازادی، ئیروۆتیک، شارستانییه‌ت، نیرسالاری، دایک، خودگه‌راییی...).

له‌گه‌ل ناوی (قوبادی جه‌لیزاده) دا وێنای ژن به‌هه‌موو تێما جیاوازه‌کانییه‌وه له‌ فه‌ره‌ه‌نگی خوێنه‌ردا په‌یدا ده‌بێ، به‌لام شیع‌ره‌کانی شاعیر فره‌ په‌هه‌ندن، ته‌نیا ژن له‌ شیع‌ره‌کانیدا ده‌رکه‌وته‌ی نییه، به‌لام (ژن، ئیروۆتیک) په‌نگدانه‌وه‌ی فراوانتری هه‌یه.

جگه‌ له‌مانه (جه‌لیزاده) به‌ پێشه‌نگی فۆرمی شیع‌ری (هایکۆ) داده‌نرێت، هه‌روه‌ها هه‌ندیک له‌ شیع‌ره‌کانی ده‌نگدانه‌وه‌ی گه‌وره‌یان له‌ کۆمه‌لگه‌ دروستکردوو و بوونه‌ته‌ گفتوگۆی نیوان خوێنه‌ران و ئاییدا جیاوازه‌کانه‌وه، له‌وانه: (وه‌ره‌ بابین به‌ سه‌گ، خودا ده‌به‌وه‌ی پشوو بدات، مزگه‌وت مالی خودایه‌...).

(جه‌لیزاده) خاوه‌نی کۆمه‌لێک دیوانی شیع‌رییه‌ له‌وانه: (خولێک بۆ فیربوونی گریان، چاکه‌تیک له‌ کۆنه‌ ده‌کرم، له‌ گه‌ره‌کی بالنده‌ ماله‌که‌م، ئه‌و خودایه‌ی دایکم خوشیده‌ویست، ژنیکی له‌ جنسی باران، با له‌سه‌ری کۆلانه‌که‌تانا دانیشتوو، به‌ردیک ده‌گرمه‌ کیسه‌لێک، ستیانی به‌فر په‌ره‌ له‌ ریشۆله‌، شه‌هید به‌ ته‌نیا پیاسه‌ ده‌کات، باخچه‌کانی مه‌له‌ک تاوس، کۆلانه‌ شینه‌کانی مندالیی، جی سمی بارگیره‌کان...).

ئێمه‌ له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا هه‌ولمانداوه‌ تیشک بخه‌ینه‌ سه‌ر گۆشه‌یه‌ک له‌ شیع‌ره‌کانی، که‌ بریتین له‌ (ژن).

سنوری توێژینه‌وه‌:

سنوری ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌ (تێمای ژن) ه، له‌ دیوانی (جی سمی بارگیره‌کان) دا.

رێبازی توێژینه‌وه‌:

له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا رێبازی وه‌سف‌ی شیکاری په‌یره‌وکراره، که‌ به‌هۆیه‌وه‌ زانیارییه‌ پێویسته‌کانی په‌یوه‌ست به‌و توێژینه‌وه‌یه‌ باسکراون و شیع‌ره‌کانی شاعیرمان به‌ وردی شیکردوووته‌وه‌.

ئامانجی تووژینه‌وه:

هه‌ولمانداوه تیما جیاوازه‌کانی ژن له دیوانی (جی سمی بارگیره‌کان) دا وه‌ک پیکهینه‌ری به‌شیکی گه‌وره‌ی ئەم دیوانه‌ بخه‌ینه‌پوو، بۆ ئەوه‌ی دنیا‌یی شاعیر بۆ ژن نیشان‌بده‌ین، که ژن له گۆشه‌نیگای جیاوازه‌وه وێنا ده‌کات و ده‌یکات به‌ به‌شیکی گه‌وره‌ی له پیکهینه‌نی ده‌قه شیعرییه‌کانی.

پیکهاته‌ی تووژینه‌وه‌که:

ئەم تووژینه‌وه‌یه له پوخته و پێشه‌کی و دوو به‌ش پیکدی‌ت، له ته‌وه‌ری یه‌که‌می به‌شی یه‌که‌مدا زاراوه و چه‌می تیمان خستوه‌ته‌پوو، له ته‌وه‌ری دووه‌مدا چه‌مک و زاراوه‌ی ژن نیشان‌دراوه، له ته‌وه‌ری سییه‌مدا ژن له شیعری کوردیدا خراوه‌ته‌پوو. به‌شی دووه‌می تووژینه‌وه‌که‌مان تایبەت کردوه به‌ تیمای ژن له دیوانی (جی سمی بارگیره‌کان) ی (قوبادی جه‌لیزاده) دا، له‌وانه: (ژن وه‌ک دایک، ژن وه‌ک قوربانیوون، وه‌سفی جوانی ژن و بالاکردنی، ژن وه‌ک سه‌رچاوه‌ی به‌ره‌مه‌یانی ده‌قی ئیرووتیک، خۆشه‌ویستی ژن). له کۆتایی تووژینه‌وه‌که‌دا ئەنجام و لیستی سه‌رچاوه‌کانمان خستوه‌ته‌پوو.

به‌شی یه‌که‌م: تیمای ژن

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: زاراوه و چه‌مکی تیما

تیمای واته: کرۆک و ناوه‌خنی بابەت، هه‌موو ئەو لق و پۆلانی له بابەتیک ده‌بنه‌وه پێیان ده‌گوتریت: تیما، به‌ واتایه‌کی تر هه‌موو ئەو لقانیه‌ی له‌ژێر بابەتیک کۆده‌بنه‌وه پێیان ده‌گوتریت تیما، له زمانی کوردیدا به‌رانه‌ر ئەم زاراوه‌یه (تیم، بابەت، کرۆک، ناوه‌رۆک، ناواخن، جه‌وه‌ری بابەت، بیرۆکه‌ی سه‌ره‌کی ...) به‌کاردی‌ت، له فهره‌نگی زمانی عه‌ره‌بیشدا (تیمه، التیم، التیمیه، الموضوعه، الموضوعاتی، المواضیعه...) به‌کاردی‌ت.

ئەم زاراوه‌یه که ده‌کریتته عه‌ره‌بی بووه‌ته (التیم)، «بریتیه له وێناکردنی شتیک که لقی لیبیتته‌وه، که له کاری هه‌موو نوسه‌ریکدا ده‌یدۆزینه‌وه.» (علوش، ۱۹۸۵، ص ۵۶). هه‌ر ده‌رباره‌ی تیما له سه‌چاوه‌کاندا هاتوه، که زیاتر ئەو رایه‌ی سه‌ره‌وه پشتراسته‌کاته‌وه و ئەوه

ده‌خاته‌پوو، که «تیمه (عنصر موضوعی)، یه‌که‌یه‌کی ده‌لاییه، له‌ بوا‌ری ئه‌ده‌بدا ده‌که‌ویته‌ نیو ده‌قی‌ک یان کۆمه‌له‌ ده‌قی‌که‌وه، بۆ نموونه‌ تیمای مردن، تیمای خۆشه‌ویستی... تد» (کریزویل، ۱۹۹۳: ص 417).

که‌واته «تیم theme یان تیما، تیمه، واته (الموضوعه)، یان (الموضوعاتی) له‌ کوردیدا به‌ مانای (جه‌وه‌ری باب‌ه‌ت)، یان (مانایه‌کی دیاریکراوی زāl له‌ نیو باب‌ه‌ته‌که)، یان (فیکره‌ی جه‌وه‌ری) دئ.» (ئه‌سوده، ۲۰۱۵، لا ۱۴۱). له‌ زمانی فارسی‌شدا «به‌واتای گه‌واهیدان، پ‌یشه، زه‌مینه‌سازی، د‌ار‌شتن، باب‌ه‌ت د‌یت.» (abadie.ir). هه‌روه‌ها ئه‌م زاراوه‌یه له‌ زمانی ئینگلیزیدا (theme) ه‌ به‌کاره‌ینانی زاراوه‌که، «بیرۆکه‌یه‌که‌ بۆ به‌کاره‌ینانی ناو‌نیشانی‌ک که‌ لق و پۆپی ل‌یب‌یت‌ه‌وه، یه‌که‌م به‌کاره‌ینانی ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه بۆ سالی (۱۲۵۰-۱۳۰۰) که‌ له‌ بنه‌ر‌ه‌تا له‌ وشه‌ یۆنانی‌ه‌که‌یه‌وه وه‌ر‌گیراوه، که‌ بر‌یت‌یه‌ له‌ (théma)، که‌ به‌ واتای د‌ار‌شتن د‌یت، ئه‌م زاراوه‌یه، ئینگلیزه‌کان له‌ فهر‌ه‌نسی‌یه‌ کۆنه‌کانه‌وه وه‌ریان‌گرت‌وه، که‌ به‌ واتای باب‌ه‌ت د‌یت.» (dectonery.com). له‌ فهر‌ه‌نسی‌شدا به‌ران‌به‌ر ئه‌م زاراوه‌یه «Thema Tique المواضیعة» (جینی‌ت، ۱۹۸۵: ص 100). به‌کار‌د‌یت.

ئه‌گه‌ر سه‌ره‌نج بده‌ین ده‌بینین هاوبه‌شی هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌و (چه‌مکه) له‌نیوان زمانه‌ جیا‌جیا‌کاندا، که‌ ده‌ک‌رئ له‌وه‌دا کور‌تی بکه‌ینه‌وه و ب‌ل‌یین: تیما بر‌یت‌یه‌ له‌ بیرۆکه‌ی زāl و بال‌اده‌ست له‌ناو به‌ره‌مه‌یی‌کی ئه‌ده‌بیدا، که‌ کۆی بیرۆکه‌ و په‌گه‌زه‌کانی تر له‌ناو ده‌قه‌که‌دا به‌ده‌وری ئه‌و بیرۆکه‌ زāl ده‌سور‌پ‌نه‌وه.

که‌واته: تیما بر‌یت‌یه‌ له‌ شۆر‌بوونه‌وه به‌ په‌گ و پ‌یشه‌ی باب‌ه‌ت‌یک‌دا و چوونه‌ سه‌ر لق و پۆیه‌کانی و ش‌یک‌ردنه‌وه‌یان، واته له‌ژ‌یر چه‌مکی تیمادا چه‌ند لق‌یکی بچووک‌تر هه‌یه، بۆ نموونه‌ کات‌یک ده‌ل‌یین (تیمای ژن) مه‌به‌ستمان ل‌یی هه‌موو ئه‌و لق و سه‌ر‌چاوا‌نه‌ن که‌ پ‌یکه‌ین‌ه‌ری تیمای ژن.

ته‌وه‌ری دووه‌م: زاراوه و چه‌مکی ژن (ئافره‌ت):

ژن یان ئافره‌ت بر‌یت‌یه‌ له‌ په‌گه‌زی می‌ی مرؤف، به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی وشه‌ی ژن ئاماژه‌یه بۆ مرؤفی می‌ینه، له‌ فهر‌ه‌نگی زماندا (ژن) بۆ که‌سی‌که‌ که‌ هاوسه‌ری هه‌بی، به‌لام ده‌شک‌رئ وه‌ک

به‌ پێی به‌لگه‌ زانستی و دینییه‌کان دروستبوونی ره‌گه‌زی مرۆڤ له‌ یه‌ک سه‌رچاوه‌ بووه‌ و هه‌موو مرۆڤایه‌تی ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ ئه‌و بنچینه‌یه‌ که‌ (ئاده‌م) و (حه‌وا)ن، ئه‌م دووانه‌ش له‌ یه‌ک سه‌رچاوه‌ خولقی‌نراون، هه‌رچه‌ند چیرۆکی‌که‌ هه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ خولقاندنی دایکه‌ (حه‌وا) له‌ په‌راسووی چه‌پی باوکه‌ (ئاده‌م)، ئه‌گه‌ر به‌و تیگه‌یشتنه‌ بییه‌ستینه‌وه‌، بۆچی ئافره‌ت له‌ عه‌وره‌ته‌وه‌ په‌یدا بووه‌! بۆیه‌ گونجاوتره‌ بگوترێ ئافره‌ت له‌ وشه‌ی «ئافراندن، عافراندن، درووس کردن، به‌دییه‌نان، خولقان» (سه‌نه‌ده‌جی و ئه‌وانیتر، ١٣٩٧: ل ٣١) وه‌رگیراوه‌ نه‌ک عه‌وره‌ت، یان ده‌چێته‌وه‌ سه‌ر وشه‌ی په‌هله‌وی «afraxtan» ئه‌فره‌ختان به‌ واتای رۆشنکردن، چرا هه‌لکردن، واتا ئه‌فره‌ختان بوویته‌ ئه‌فره‌خت و ئه‌فره‌ت پاشانی‌ش ئافره‌ت مه‌به‌سته‌که‌ش گونجاوه‌ که‌ ئافره‌ت به‌ چرا هه‌لکه‌ر و رۆشنکه‌ره‌وه‌ی مآل دانراوه‌» (هه‌رشه‌می، ٢٠٢٢، لا ٧٠) به‌لام به‌ هه‌موو لایه‌نه‌کان ئێمه‌ مه‌به‌ستمان له‌ ئافره‌ت، کۆکه‌ره‌وه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی ره‌گه‌زی مێینه‌یه‌، بۆیه‌ جیاوازییه‌کی وا دروست ناکات، که‌ کامه‌ زاراوه‌ به‌کاربه‌ینین، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌ی له‌ دیوانه‌که‌ زیاتر زاراوه‌ی (ژن) به‌کارهاتوو، ئه‌م زاراوه‌یه‌مان بۆ ناوێشانی توێژینه‌وه‌که‌ هه‌لبژاردوو، که‌واته‌: ژن (ئافره‌ت) بریتیه‌ له‌ ره‌گه‌زی مێینه‌ی مرۆڤ که‌ سه‌رچاوه‌ی ته‌واوکردنی ژیان و له‌ دایکبوون و زیادبوونی مرۆڤه‌، که‌ ده‌بن به‌ دایک و ژن و هاوژین و کچ...

ته‌وه‌ری سییه‌م: ژن (ئافره‌ت) له‌ شیعری کوردیدا

ژن وه‌ک ره‌گه‌زی مێینه‌ی مرۆڤ بووه‌ته‌ کۆله‌گه‌یه‌کی گرنگی ژیا‌نی مرۆڤایه‌تی و هۆکاری‌که‌ بۆ به‌رده‌وامبوونی ژیا‌نی مرۆڤایه‌تی، شانه‌شانی پیاو له‌و مه‌یدانه‌ جه‌نگاوه‌، ئه‌ندازه‌ی ژیا‌نی مرۆڤ به‌ جۆری‌که‌ بێ ژن ناته‌واوه‌، ئافره‌ت به‌ هه‌موو تێماکانییه‌وه‌، وه‌ک (دایک، هاوسه‌ر، کچ، خوشک ...) بۆ پیاو پێویستییه‌کی گرنگی رۆحییه‌، ئه‌گه‌رچی له‌ سه‌رده‌می کۆندا هه‌ندی‌کجار، به‌ چاوی‌کی که‌م و بیه‌ها سه‌یری ژن کراوه‌، به‌لام حه‌قیقه‌تی به‌رده‌وامبوونی ژیا‌نی مرۆڤایه‌تی ئه‌وه‌ی سه‌لماندوو که‌ بێ ژن زیان ناته‌واوه‌، چونکه‌ به‌ بێ بوونی ره‌گه‌زی مێ، ژیا‌نی مرۆڤایه‌تی کۆتایی دێت، که‌واته‌ ئافره‌ت «ئهو هێزه‌یه‌ که‌ به‌توانی‌ت کۆمه‌لگه‌ بخاته‌ سه‌ر پێره‌وی پاسته‌قینه‌ی خۆی و به‌ره‌و داها‌توویه‌کی گه‌ش ئاراسته‌ی بکات، ئه‌ویش له‌ پێگه‌ی په‌روه‌رده‌کردنی خێزان و پاستکردنه‌وه‌ی چه‌وتیه‌یه‌کانی کۆمه‌لگه‌». (شمس الدین، ٢٠٠٥، ص ١٨).

به‌و بێیه‌ی ئه‌ده‌ب به‌شیکێ گرنگی واقیعی ژيانی مرۆقه، بۆیه بارودۆخی مرۆف و ژيانی مرۆف له‌ناو ئه‌ده‌دا گوزارشتی لێده‌کری، ئه‌مه‌ش بووه‌ته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ ژن وه‌ک بوونیکی گه‌وره‌ بخریته‌ ناو ده‌قه ئه‌ده‌بیه‌کانه‌وه و بێته‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگ بۆ پیکهاتن و بنیاتنانی ده‌قی ئه‌ده‌بی، له‌ میژووی ئه‌ده‌بی جیهانییدا ژن له‌ناو ده‌قه ئه‌ده‌بیه‌کاندا به‌ فراوانی په‌نگدانه‌وه‌ی هه‌بووه و پۆلی خۆی به‌ ویناکردنی جیاوازه‌وه‌ نیشانداوه، «ژن به‌شیکێ گه‌وره‌ی ئه‌ده‌بی جیهانی به‌رئه‌که‌وئ و به‌شیکێ زۆری ئه‌م باسه‌ش بۆ دل‌داری و ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی نیوان ژن و پیاو ته‌رخانه‌کری». (احمد، ١٩٩٠، لا ٧).

له‌ ئه‌ده‌بی کوردیشدا ژن هه‌رده‌م ئاماده‌یی هه‌بووه، له‌ ئه‌ده‌بی فۆلکلۆره‌وه تا ده‌گاته‌ ئه‌ده‌بی نووسراو، پانتاییه‌کی فراوانی له‌ناو ده‌قه ئه‌ده‌بیه‌کان داگیرکردووه، جا چ باسه‌که‌ له‌سه‌ر جوانی و دل‌داری و ئه‌قینی بووبیت یان باسی ئازایه‌تی و بویری و مافه‌کانی بووبیت، یان گوزارشت بووبیت له‌ باره‌ تایه‌تییه‌کانیه‌وه، به‌تایه‌تی له‌ ده‌قی شیعریدا.

له‌ ئه‌فسانه‌کانه‌وه تا ده‌گاته‌ ده‌قه ئه‌ده‌بیه‌کانی ئه‌م‌پۆ ژن له‌ناو ژانره ئه‌ده‌بیه‌ جۆراوجۆره‌کان ده‌بینری و په‌نگدانه‌وه‌ی فراوانی هه‌یه و بووه‌ته‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی گه‌وره و گرنگ بۆ خولقاندنی ده‌قه ئه‌ده‌بیه‌کان، له‌ناو ده‌قه ئه‌ده‌بیه‌کانیشدا له‌ شیعردا ده‌رکه‌وتنی ژن به‌ فراوانی ده‌بینری، ئه‌گه‌ر ژن له‌ ئه‌ده‌ب ده‌ریکه‌ین، به‌شیکێ گه‌وره‌ی ئه‌ده‌ب ده‌مرئ و سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگی بنیاتنانی ده‌ق کۆتایی دی.

ئه‌گه‌ر ورد له‌ ده‌بی کوردیدا بروانین، له‌ ئه‌ده‌بی فۆلکلۆره‌وه تا ده‌گاته‌ ئه‌م‌پۆ ده‌رکه‌وتنی وێنه‌ی ژن به‌ لایه‌نه جیاوازه‌کانه‌وه، له‌ وه‌سفی جوانی و عیشق و خۆشه‌ویستی و هاندانی ژن بۆ به‌شاریکردن له‌ پرۆسه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و هاندانی بۆ به‌شاریکردن له‌ کۆر و کۆبوونه و گشت لایه‌نه‌کانی ژیان و ویناکردنی وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی روحی و ئارامی بۆ پیاو ... (تد) په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی فراوانی هه‌یه.

له‌ ده‌قه‌کانی گۆرانی فۆلکلۆری کوردیدا وه‌ک: (به‌یت، لاوک، حه‌یران...) ژن ئاماده‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه، که‌ زیاتر خۆی له‌ وه‌سفی ئه‌ندامانی جه‌سته و جوانیه‌یه‌کانی ژن به‌گشتی ده‌بینیته‌وه، بۆ نموونه له‌ هۆنراوه‌ی فۆلکلۆری کوردیدا وینای بالای ئافره‌ت کراوه:

بلاکەت به‌رزه‌ وێنه‌ی شۆره‌بی

په‌حمیکمان پێیکه‌ واین له‌ غه‌ریبی (به‌رزنجی، ١٩٨٦: ل ٧٧)

چه‌ندان وه‌سفی وا له‌ ده‌قی هۆنراوه‌ی فۆلکلۆردا هه‌یه‌، که‌ باسی جوانی ژن نیشاندده‌ن، کاتێک دێینه‌ سه‌ر ئه‌ده‌بی نووسراو له‌ قۆناغه‌ جیا‌جیا‌کانی شیعرێ کوردیدا له‌ شیعرێ کلاسیکیه‌وه‌ تا شیعرێ هاوچه‌رخ، ژن له‌ناو ده‌قه‌ شیعریه‌کاندا په‌نگدانه‌وه‌ی فراوانی هه‌یه‌، «له‌ شیعرێ کلاسیکدا زیاتر وه‌سفی پووکارانه‌ی ئافره‌ت کراوه‌، ئه‌م وه‌سفکردنه‌ له‌ شیعرێ کلاسیکیدا پشت به‌ پازاندنه‌وه‌ و لایه‌نی جوانکاری و وشه‌کاری ده‌به‌ستێت، له‌گه‌ڵ نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی، شاعیران دیدیکی نوێیان بۆ ئافره‌ت هه‌بوو و ئافره‌ت ته‌نیا وه‌ک وه‌سفی پووکار نه‌مایه‌وه‌، به‌لکو کێشه‌ی ژن و توانا‌کانی باسکران، سه‌رباری وه‌سفی جوانی، ئافره‌ت وه‌ک ئازایه‌تی و هاندان بۆ به‌شداری کردن له‌ پرۆسه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و هاندانیا‌ن بۆ خوێندن و خوێنده‌واری و به‌شداری کردنیا‌ن له‌ کایه‌کانی ژیا‌ن خرایه‌ ناو ده‌قی شیعره‌وه‌» (عومه‌ر، ٢٠٢٣: ل ٣٧-٣٨)، ژن به‌هۆی جوانی و شۆخ و شه‌نگیه‌که‌ی و پێگه‌یه‌کی گرنگ و تایبه‌ت له‌ناو کۆمه‌لگه‌، لای زۆربه‌ی شاعیران و نووسه‌ران و هونه‌رمه‌ندان به‌ پێی قۆناغ و سه‌رده‌مه‌ جیا‌وازه‌کان، ژنیا‌ن کردووه‌ته‌ که‌ره‌سته‌ی ده‌قه‌کانیا‌ن، بۆ نمونه‌ له‌ شیعرێ شاعیرانی کلاسیک زیاتر ژن وه‌ک که‌ره‌سته‌ی جوانی نیشاندراوه‌، به‌لام له‌ شیعرێ نوێدا سه‌رباری وێنا‌کردنی جوانیه‌کانی ژن، ژن وه‌ک خاوه‌ن کێشه‌یه‌ک ها‌توو‌ته‌ ناو ده‌قی شیعرێ، له‌ شیعرێ هاوچه‌رخیشدا ژن هه‌مان ئه‌و ده‌رکه‌وتن و پێگه‌ گه‌وره‌یه‌ی هه‌یه‌ و ژن به‌ خۆی و جوانی و کێشه‌ و خه‌ون و توانا‌کانیه‌وه‌ ها‌توو‌ته‌ ناو ده‌قی شیعرێ.

له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا باسه‌که‌مان تایبه‌ت ده‌که‌ین به‌ ده‌رکه‌وتنی ژن له‌ شیعره‌کانی (قوبادی جه‌لیزاده‌)دا، به‌تایبه‌ت له‌ دیوانی (جی سمی بارگیره‌کان)دا، هه‌ر کاتێک ناوی (قوبادی جه‌لیزاده‌) دێت، وێنه‌ی ژن یا‌ن شاعیری ژن یا‌ن شاعیری ئیروۆتیک دێته‌ بیرێ خوێنه‌ر، ئیستاتیکی‌ ژن له‌ شیعره‌کانی شاعیر په‌نگدانه‌وه‌ی فراوانیا‌ن هه‌یه‌ و پێگه‌ی ژن به‌ گه‌وره‌یی و پیرۆزی ده‌بینرێت، سه‌باره‌ت به‌م بۆچونه‌ پرسیار ده‌رباره‌ی ناوه‌رۆکی شیعره‌کانی له‌ (قوبادی جه‌لیزاده‌) ده‌کرێت، جه‌لیزاده‌ ده‌لێت: «من شیعرم بۆ جوانیه‌ بۆ سروشته‌ بۆ ژنه‌، ژن وه‌ک هه‌موو شت نه‌ک جه‌سته‌، ژن وه‌ک گه‌ریلا، وه‌ک پزیشک، وه‌ک دایک وه‌ک هه‌رشتی ژن له‌و

کایه‌دا بوونی هه‌بیّت. (ئاواره، <https://www.khaktv.net/all-detail.aspx?jmare=16089&type=farhang>)

به‌شی دووه‌م: تیمای ژن له دیوانی جی سمی بارگیره‌کان

یه‌که‌م: دایک

دایک بریتیه‌ی له‌په‌گه‌زی مێینه‌ی مرۆف، که‌ توانای وه‌چه (منډال) خستنه‌وه‌ی هه‌یه، له‌ ژيانی مرۆفایه‌تیدا به‌ چاوێکی گرنه‌ و پیرۆز سه‌یرکراوه، بناغه‌ی دروستکردنی خیزانه‌ و کۆله‌گه‌ی به‌رده‌وامی و مانه‌وه‌یه‌تی، سه‌رچاوه‌ی هاته‌نه‌ دونه‌ی مرۆف و به‌رده‌وامبوونی ژبانه، دایکایه‌تی خاسیه‌ت و په‌وشتیکی بالایه، به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ک پارێزگاری له‌ مانه‌وه‌ و گه‌وره‌بوونی کۆریه‌که‌ی ده‌کات، به‌بێ ئه‌وه‌ی چاوه‌پێی پاداشت بکات.

له‌ مێژووی مرۆفایه‌تیدا دایک به‌ چاوێکی پیرۆز سه‌یرکراوه، به‌ نمونه‌یه‌کی بال‌ و میهره‌بان و قوربانیده‌ر نیشانده‌راوه، جگه‌ له‌مانه‌ش پێویستییه‌کی روحی و ده‌روونیه‌ی بۆ پۆله‌که‌ی، هه‌روه‌ها له‌ قورئاندا دایک به‌ گه‌وره‌ و پیرۆز نیشانده‌راوه: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ) (الاحقاف: 15) واته‌: فه‌رمانتان پێ ده‌که‌ین ئه‌ی منډالان له‌ کور و کچ ده‌رحه‌ق به‌ دایک و باوکتان مامه‌له‌ و په‌فتار و ئاکار و گوشتارتان چاک و جوان بێت، به‌تایبه‌تی دایکتان که‌ به‌وپه‌ری سه‌ختی و ناره‌حه‌تی و ده‌رد و ئازاره‌وه‌ به‌ پێستی سکیان ئێوه‌یان هه‌لگرتوو و زۆر ئازاریان چێشتوو تا گه‌وره‌یان کردوون.

ئه‌م به‌ها پیرۆز و روحیه‌ به‌دریژی مێژووی ئه‌ده‌ب له‌ (ئه‌فسانه‌ و حیکایه‌ت و شیع‌ر و چیرۆک و پۆمانیشدا...) ده‌رکه‌وتنی گه‌وره‌ی هه‌یه و بۆته‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنه‌ بۆ پیکه‌ینانی بنیاتی ده‌ق و ده‌ربڕینی هه‌ستی مرۆف به‌رانه‌ر به‌ گه‌وره‌یی و پیرۆزی دایک.

دایک له‌ دیوانی (جی سمی بارگیره‌کان) په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی فراوانی هه‌یه، شاعیر چه‌ندین شیع‌ری بۆ دایک نووسیه‌، که‌ ده‌کرێت وه‌ک وێناکردنیکی گشتی بۆ دایک لێکدرێتته‌وه، له‌ چه‌ندین په‌هه‌ندی جیاوازه‌وه‌ وێنای دایکی کردوو، له‌ شیع‌ره‌کانی شاعیردا دایک وه‌ک مرۆفیکی بال‌ و

رێنیشانده‌ر و میهره‌بان وه‌سفکراوه و به‌سه‌رچاوه‌ی هه‌موو جوانیه‌کانی ژیان دانراوه، شاعیر له‌شیعری (هه‌ورامی بوو- دایکم) وه‌سف‌ی شیوه‌ی دایکی ده‌کات و ده‌لێت:

هه‌ر به‌قه‌د ئینجانه‌به‌ک ده‌بوو کورتیله‌ بوو- دایکم

به‌لام که‌ ده‌چووه‌ ناو باخ

که‌له‌گه‌تتر بوو له‌؛

سه‌رو و

سهنه‌وبه‌ر و

شه‌نگه‌بی (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ١٧)

شاعیر دایک بالا ده‌کات به‌وه‌ی له‌هه‌موو جوانیه‌کانی تر بالاتر و جوانتره، گه‌رچی لای شاعیر (سه‌رو، سهنه‌وبه‌ر، شه‌نگه‌بی) جوانن، به‌لام ناگه‌ن به‌دایک، ئه‌مه‌ په‌هه‌ندیکی قولی مرۆقبوونی تێدایه، دایک له‌شیوه‌دا هه‌رچۆنیک بی، لای منداڵه‌که‌ی هه‌میشه‌ جوانترینه. یان ده‌لێت:

بچکۆله‌ بوون چاوه‌کانی دایکم

به‌لام که‌ ده‌چووه‌ سه‌ر هه‌ر ده‌ریایه‌ک

له‌ ده‌ریاکه‌ به‌رین تر بوو،

دیده‌کانی (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ١٧)

هه‌ر له‌ وه‌سف‌ی دایکیدا شاعیر خه‌یالیکی ئه‌فسانه‌یی دروست ده‌کات به‌وه‌ی که‌ چاوه‌کانی دایکی بچوکن، به‌لام له‌ دیدی ئه‌و چاوه‌کانی دایکی ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ و قولن، ئه‌گه‌ر بچیت به‌رانبه‌ر هه‌ر ده‌ریایه‌ک ئه‌وا چاوی دایکی به‌رینترن، سه‌رباری دروستکردنی وینیه‌که‌ی هونه‌ری به‌رز نیشاناندانی دایک به‌ بالا له‌ ده‌قه‌ ده‌بینریت، چونکه‌ ویناکردنی چاوی دایک به‌رانبه‌ر فراوانی ده‌ریایه‌ک دووره‌ له‌ واقع، به‌لام شاعیر بۆ بالاکردنی دایک ئه‌م وینیه‌یه‌ دروست ده‌کات و دایک ده‌باته‌ لوتکه‌ی جوانی.

پیم ده‌گوت به‌ژنت،

له‌ به‌ژنی هه‌موو ئه‌سپێداره‌کانی چه‌مه‌که‌، که‌له‌گه‌تتره

به‌لام به‌ژنی،

هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی چله‌ ره‌یحانه‌یه‌ک ده‌بوو (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ١٨٣)

شاعیر ره‌هه‌ندیکی گشتی مرۆف وینا ده‌کات به‌وه‌ی دایک له‌به‌رچاوی مندا‌له‌که‌ی له‌ پوخسار و شیوه‌ هه‌رچۆنیک بێت، به‌لام هه‌میشه‌ جوانترین، ئه‌م وه‌سفکردنه‌ سیفه‌تیکی هاوبه‌شی مرۆفایه‌تی هه‌یه، ده‌کریت ئه‌وه‌ بلیین دایک له‌ دیدی مندا‌له‌که‌ی هه‌میشه‌ جوانترین. هه‌ر له‌ وه‌سفی دایکیدا شاعیر دایک ده‌باته‌ مه‌قامیکی تر، بالتر له‌ مرۆف ئه‌ویش فریشته‌یه، کاتیک ده‌لێت: دایکم،

که‌ ده‌چووه‌ سه‌ر به‌رمال و

تا نوێژی سبچه‌ینانی ته‌واو ده‌کرد

ده‌بوو به‌؛

فریشته (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ١٨)

یه‌کیک له‌ دروستکراوه‌کانی خودا (فریشته‌یه، به‌ پێی بیروباوه‌ری ئیسلام فریشته‌ جیهانیکی نادیارن و خوا له‌ ڕووناکی به‌دییه‌ناون، پابه‌ندبوونی ته‌واو و توانای جێبه‌جێکردنی فه‌رمانه‌کانی پێ به‌خشیوون، و گوێزپایه‌ل و مل که‌چی فه‌رمانه‌کانی خوان، خوا له‌ قورئاندا ده‌رباره‌یان ئه‌فه‌رمویت، ﴿لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ، يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْزَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾، (الأنبياء، ئایه‌تی: ٢٧، ٢٨)، شاعیر دایکی ده‌باته‌ ڕیزی فریشته، بۆ ئه‌وه‌ی دایکی له‌ پله‌ی مرۆف دامالیت، به‌وه‌ی مرۆف هه‌له‌ده‌کات، به‌لام فریشته‌کان هه‌له‌ ناکه‌ن و ته‌نیا به‌ فه‌رمانی خودا ده‌جولێنه‌وه، له‌ فه‌رهه‌نگ و که‌لتووری به‌شی زۆری مرۆفی کورد فریشته‌ وینایه‌کی جوان و بێ که‌موکوری هه‌یه، بۆ نموونه‌ کاتیک که‌سیکی په‌وشت به‌رز یان جوان ده‌بینین، ده‌لێین: ده‌لێی فریشته‌یه.

هه‌روه‌ها شاعیر تیمای دایک وه‌ک که‌سیکی میهره‌بان وینا ده‌کات و ده‌لێت:

دایکم،

که‌ جله‌کانی ده‌شوشتن، نه‌یده‌گوشین و به‌ ته‌ری هه‌لی ده‌خستن

ده‌یگوت:

با چۆله‌که‌ تێنوه‌کان له‌ تکه‌ تکه‌ ئاوه‌که‌یدا

ده‌نووکیان ته‌ر بکه‌ن (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ١٩)

شاعیر وینای میهره‌بانیه‌تی دایک ده‌کیشی، به‌وه‌ی که له خه‌می ئاوخواردنه‌وه‌ی چۆله‌که‌یه‌که، ئەمه‌ ویناکردنی ئەوپه‌ری میهره‌بانیه‌یه‌ له‌ مرۆڤدا، کاتی‌ک له‌ خه‌می ئاوخواردنه‌وه‌ی چۆله‌که‌یه‌که، جگه‌ له‌ مه‌ش شاعیر به‌ زمانیکی ساده ئیستاتیکی ده‌قه‌که‌ی فه‌رامۆش نه‌کردوه‌، کاتی‌ک جلی ته‌ر به‌سه‌ر ته‌نافه‌وه‌ هه‌له‌ده‌خستری، دلۆپ دلۆپ ئاوی لی دێته‌ خوار، که‌ چۆله‌که‌ ده‌نووک به‌م دلۆپه‌ ئاوانه‌ بنی، ئەم ویناکردنیکی هونه‌رمه‌ندایه‌، واته‌ شاعیر ته‌نیا له‌ خه‌می بالاکردنی دایک نییه‌، به‌لکو لایه‌نی هونه‌ر و ئیستاتیکی ده‌قه‌که‌ی له‌بیرنه‌کردوه‌.

دایکم وه‌سیه‌تی کرد که‌مرد

به‌یه‌کسانی میراته‌که‌ی به‌سه‌ر کۆرۆ کچیدا، دابه‌ش بکه‌ن

که‌ ته‌سه‌بیحیک و به‌رمالیک و میخه‌که‌بنی بوو (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ٢٧١)

یه‌کیکی تر له‌ تیماکانی ژن وه‌ک دایک، (جه‌لیزاده) دایک به‌ دادپه‌روه‌ر وینا ده‌کات، به‌وه‌ی دایک ئەوه‌نده‌ دادپه‌روه‌ره‌ له‌ نیوان منداله‌کاندا گه‌ر بچوکتین شتی له‌دوای خۆی جیه‌یلێت، به‌ یه‌کسانی دابه‌شیان ده‌کات، دیویکی تری ئەم شیعه‌ر دابه‌شکردنی میرات ده‌داته‌ ده‌ستی ژن به‌وه‌ی ژن دادپه‌روه‌ره‌تره‌ له‌ پیاو.

(جه‌لیزاده) په‌هه‌ندیکی دیکه‌ی گشتی به‌ دایک ده‌به‌خشی، مرۆڤ سروشتی وایه‌، هه‌رچه‌ند گه‌وره‌ بی، به‌رانه‌ر دایکی خۆی به‌ منداڵ ده‌بینی بۆیه‌ ده‌لێت:

نیشتمانم چۆل کرد...

لی،

لانکی منداڵیم و لایه‌لایه‌ی دایکم و

کتیبه‌که‌ی ئەمین بالدارم

جیه‌هه‌شت.. (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ٣٣٠)

یه‌کیکی له‌ و شتانه‌ی که‌ له‌ گه‌ل مرۆڤ گه‌وره‌ ده‌بی و ناتوانی ده‌ستی لێهه‌لگری دایکه‌.

دووهم: ژن وه‌ک قوربانیوون

یه‌کیکی تر له‌ تیماکانی ژن لای شاعیر ویناکردنی ژنه‌ که‌ به‌دریژایی میژووی مرۆڤایه‌تی ژن زیاتر له‌ پیاو بووه‌ته‌ قوربانی و دیاردی نێرسالاری بابوووه‌، که‌ به‌رده‌وام پیاو خۆی پی پله‌ یه‌که‌ و ژن

به پله دوو ده بینیت. (جه لیزاده) له شیعی (گوند)دا له رێگه ی کاره کته ری (کچ)ه وه وینای ئه و
قوربانیه ی ژن نیشان ده دات و ده لیت:

کچه که،

له ماله که دا زۆر گه را، چارشیوێکی نه دیته وه

به جه مه دانیه به جیماوه که ی برا ی،

سه ر و پرچی دا پۆشی. (جه لیزاده، ۲۰۲۳: ۳۳)

له م شیعه ردا شاعیر کچ وه ک قوربان ی نیشان ده دات، به وه ی خاوه نی هیچ شتی ک نین، ئه گه ر
شتی کیشیان ده سته که ویت هه ر مایه ی ئازاره بۆیان، ئه وه ی بۆیان ده مینیته وه دیسانه وه
خه میکی گه ره بیان پیده دات، (به جیمانی جه مه دانی برا) وینایه بۆ شه هیدبوونی برا یان جوړیک
له جو ره کانی نه مانی برا له ژیاندا، که ده بیته خه میکی گه وه ره له دلی خوشکه کاند.

ده شکری ت ئه و خویندنه وه ی بۆ بکری ت به وه ی ژن له و کۆمه لگه یه ناچاره به وه ی قژی دا پۆشی جا
ئه گه ر به جه مه دانی پیاویش بی، له کۆپله ی دووه مدا وینا کردنی کچانی کۆمه لگه ی کوردیه، که
قوربان ی ده سته کۆمه لگه ن و بالایان به مه راق و ئازار گرتووه، که قوربان ی ده سته کۆمه لگه ن.

کچه کانی ئیمه،

بۆنی شه هید و

ره نگی دره ختی سوتا و و

تامی گوندی ویرانه یان لیدیت (جه لیزاده، ۲۰۲۳: ۳۴)

شاعیر به رده وام ده بیت له وینا کردنی ژن وه ک قوربان ی کۆمه لگه، به وه ی ئه وه نده ئازار و
ناپه حه تیایان بینیه، بۆنی شه هید و ره نگی دره ختی سوتا و و تامی گوندی ویرانه یان لیدیت،
شاعیر له رێگه ی ئه م ده قه وه وینه یه کی واقعی نیشاندوین، که کچه کان له و کۆمه لگه یه دا
ئه وه نده ئازاریان چه شتووه، ئازاره که له رو خساریاندا چه که ره ی کردووه و له ته مه نیکی
گه نجیدا پیستی ره شه لگه راندوون و رو خساریان بووه ته لۆچ، کاتیک سه یری رو خساریان
ده که یت ئیش و ئازاریان تیدا به دیده کری ت.

پیروی لای ئیمه

ژنیکیان کوشت ناوی

(ماریا) بوو..

بابانه كانى ئيوهش دهستان دهچيته كوشتنى (ژن)؟! (جهليزاده، ٢٠٢٣: ٥٢)

شاعير كوشتنى ژن زهق دهكاتهوه و به سه رسورمانه وه باسى كوشتنى ژن دهكا و دهيكاته پرسيار، به وهى پوو له دنيا دهكات و دهپرسى ئه رى كهس وهك ئيمه ي نهزان ژن دهكوژى؟! له م كۆپله يه دا ئه وه دهبينين شاعير ئه وهنده ي خه م له و ديارده قيزه وه نه خواردوو، له برى ئه وهى ئه و ئازاره به يان بكات، ته نيا به پرسيار و پناى كردوو، هه ندى جار مرؤف به رانه ر ديارده يه ك ئه وهنده پره له قسه ناتوانى هيج بلّيت، له و حالته دا ته نيا دهيكاته پرسيار، ئه مه په هه نديكى گشتى مرؤفه له برى ئه وهى قسه بكا ته نيا پرسيار دهكا.

شاعير زياتر دهچيته ناو ئه و بابته و ژن وهك قوربانى دهستى پياو وينا دهكات و دهلّيت:

ژنيك هه ميشه دهگرى؛

يا،

ميرده كه ي دهيداته به ر له قه

يا،

باوكى په تى دهخاته گه ردنى

يا،

براكه ي دهيداته به ر خه نجه ران. (جهليزاده، ٢٠٢٣: ٤٩)

شاعير هه موو ئازار و نه هه مته تيبه كانى ژن وابسته دهكات به پياو، به وهى گه ر ژنيك كيشه و ئازارى هه بوو، سه رچاوه كه ي پياو، جا يان ميرده كه يه تى يان باوك و برايه تى، شاعير له م دهقه دا پياو به سه رچاوه ي په هاى ئازارى ژن داده نيّت، دهكريّت ئه م تيروانيه پيزه يى بيّت، چونكه هه موو پياويك سه رچاوه ي ئازار نيبه بو ژن، بگه ر پالېشتى و هاوپرپيه تى.

له شيعره كانى (قوبادى جهليزاده) دا، تيمای ژن وهك قوربانى بوون به فراوانى دهبينريّت و ژن به قوربانى دهستى زه مهن و كۆمه لگه و تيروانيه ي پياو سالارى ده به ستيتته وه، به وهى ئه وانه كانن هه ميشه له پياو زياتر دهبنه قوربانى.

سپیه‌م: وه‌سفی جوانی ژن و بالا‌کردنی

جوانی یه‌کیکه له‌و دیاردانه‌ی له‌گه‌ڵ په‌یدا‌بوونی زه‌مه‌ن به‌ مرۆڤ و بونه‌وهر و س‌روشت به‌خ‌شراوه، ئه‌وه‌ی وای‌کردوه جوانی ده‌رکه‌وته‌ی هه‌بیت و گرنگی زیاتری هه‌ب مرۆڤه، چونکه له‌ناو دروس‌ت‌کراوه‌کانی خودا ته‌نیا مرۆڤ درک به‌ هه‌موو حا‌له‌ت و دیارده‌ جۆراو‌جۆره‌کانی ده‌وروبه‌ری ده‌کات، جوانی دیارده‌یه‌کی س‌روش‌تی خوداییه به‌ مرۆڤ و س‌روشت به‌خ‌شراوه، به‌ واتایه‌کی تر «جوانی تنۆکیکه له‌ زه‌ریای خودا» (م‌سته‌فا، ٢٠٠٩، لا ٢٧). هه‌ر ده‌رباره‌ی جوانی وتراوه: جوانی دوو جۆره «جوانی وشک و جوانی زیندوو، یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه که له‌ ش‌یوه‌ی نه‌گۆر و نه‌ب‌زێو به‌رجه‌سته ده‌بیت، وه‌ک ب‌ینا و په‌یکه‌رتاشی و وینه‌ک‌یشان و دیمه‌نه نه‌گۆره‌کانی س‌روشت (چیا و پ‌ووبار و تابلۆ وشکه‌کانی س‌روشت)، دووه‌میش ئه‌و جوانیییه، که له‌دایک ده‌بیت و گه‌شه‌ده‌کات و ده‌گۆرپ‌ت و ده‌جوولپ‌ته‌وه، وه‌ک جوانی بوونه‌وه‌ره زیندووه‌کان، که وردترینان نمونه‌ی جوانی ئاف‌ره‌ته» (ح‌سین، ٢٠٠٨، لا ٣١). له‌ د‌یر زه‌مانه‌وه جوانی ژن بووه‌ته کرۆکی باب‌ته ئ‌یستاتیکی و ئه‌ده‌بیبه‌کان، چ جوانی پ‌وخ‌سار و جوانی ناخ، بۆیه شاعیران و نووس‌هران و ئه‌دیبان کردوویانه به‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی گه‌وره له‌ به‌ره‌مه‌پ‌نانی ده‌قه‌کانیاندا.

له‌ ش‌یعه‌ره‌کانی (قوبادی جه‌لیزاده) وه‌سفی جوانی ژن و بالا ویناکردنی ده‌رکه‌وته‌ی گه‌وره‌یان هه‌یه، بۆ نمونه ده‌ل‌یت:

باران نه‌بوو _ ئه‌گه‌ر هه‌ش‌بووبی د‌لۆپه‌کانی له‌ ورده زیخ بوون - به‌ر له‌وه‌ی ژن پ‌ی بن‌یتته سه‌ر زه‌وی.

پ‌یش ئه‌وه‌ی ژن پ‌ی بخاته سه‌ر زه‌مین _ ه‌یچ دره‌ختیک نه‌بوو ئه‌گه‌ر هه‌ش‌بووبی نه‌ گه‌لا‌ی پ‌پوه بووه نه‌ میوه‌ی گر‌تووه و نه‌ له‌ت‌یک سپ‌هر.

گۆل نه‌بووه _ ئه‌گه‌ر هه‌ش‌بووبیت په‌ره‌کانی له‌ نایلۆن و له‌ کاغه‌زی پ‌زیو بووه - به‌رله‌وه‌ی ژن پ‌ی بن‌یتته سه‌ر زه‌وی. (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ٤٨)

شاعیر له‌پال وه‌سفی جوانی ژن، ژن بالا وینا ده‌کات، ژن له‌ دیدی ئه‌و ئه‌وه‌نده جوانه، بووه‌ته سه‌رچاوه‌ی به‌ره‌مه‌پ‌نانی هه‌موو جوانیییه‌کانی تر، له‌ دیدی شاعیر ب‌ی ژن ه‌یچ ش‌ت‌یک جوان نییه، ئه‌وه‌ی وا ده‌کات جوانی به‌ ش‌ته‌کانی ده‌وروبه‌ر بیه‌خ‌شی ژنه، شاعیر جوانی باران به

جوانی ژنه‌وه ده‌به‌ستیتته‌وه، ئه‌وه‌تا ده‌لێت: به‌ر له په‌یدا‌بوونی ژن باران ورده زیخ بووه، یان جوانی گۆل و دار و گه‌لاکان به‌ بوونی ژن ده‌به‌ستیتته‌وه، یان ده‌نگی مۆسیقا په‌یوه‌ست ده‌کا به ژنه‌وه، ئه‌م تیروانینه تیروانینیکی ئیستاتیکایانه‌یه بۆ ژن، که بووه‌ته هۆی نه‌خشان‌دی هه‌موو جوانییه‌کان، سه‌رباری به‌ره‌مه‌یانی ده‌قیکی هونه‌ری جوان، ژن بالا و پیروژ ده‌کات، چونکه له گۆشه‌نیگای (جه‌لیزاده) ئه‌گه‌ر ژن نه‌بێت، هیچ جوانییه‌ک بوونی نییه. یان ده‌لێت:

لیوانلیوبو بوو له ئاوی باران؛

جیپیی ژنیک. (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ٣٠٩)

شاعیر هه‌موو شتیکی ژن به‌جوانی ده‌بینیت، ئه‌وه‌تا کاتیکی ژنیک پییه‌کانی له شوینیک داده‌نیت، جی پییه‌کانی ده‌بنه سه‌رچاوه‌ی هه‌لقولانی ئاو، که سه‌رچاوه‌ی ژبانی مرو‌فایه‌تییه، ده‌کرێ بلیین ئه‌م ده‌قه ده‌قئاویژانه له‌گه‌ڵ چیرۆکی (هاجه‌ری) خیزانی چه‌زهرتی (ئیه‌راهم) کاتیکی به‌ فه‌رمانی خودا (هاجه‌ری) خیزانی و منداله‌که‌ی ده‌باته‌ خاکی مه‌که‌که‌ی وشک و دووره ده‌ست، له‌به‌ر بـ ئاوی، هه‌وت جارن ده‌چیتته سه‌ر کۆی (سه‌فا) و (مه‌روا) دواتر به‌ فه‌رمانی خودا پییه‌کانی له‌ زه‌وی ده‌دات و ئاوی (زمزم) ی لـ هه‌لده‌قو‌ل، که لای په‌یره‌وانی ئاینی ئیسلام ئه‌م ئاوه به‌ پیروژ داده‌نریت، بنیاتنانی وینه‌یه‌کی به‌رزی ئیستاتیکی له‌م ده‌قه‌دا هه‌یه و تیما زه‌قه‌که ویناکردنی جوانی ژن و بالا‌کردنیه‌تی.

هه‌روه‌ها شاعیر ژن به‌ سه‌رچاوه‌ی میهره‌بانی و نه‌رمونیانی ده‌بینیت و ده‌لێت:

ترسام ژنیک دله‌ق بیت

ئه‌م پرسیاره‌م له ئاسمان کرد؛

لۆکه باری. (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ٢٢٠)

(جه‌لیزاده) له‌ رپگه‌ی به‌ره‌مه‌یانی ده‌قیکی خه‌یالی ئه‌فسانه‌یی، ژن به‌ شیوه‌یه‌کی بالا وینا ده‌کات و له‌ رپگه‌ی پرسیارکردنه‌وه له‌ ئاسمان، که ده‌یه‌وێ بزانی ژن چۆنه، ئاسمان له‌بری وه‌لامدانه‌وه لۆکه‌ی باراندووه، که ئه‌مه‌ش خۆی گه‌وره‌ترین وه‌لامه، که ژن یه‌کسانه به‌ نه‌رم و نیانی و سه‌رچاوه‌ی ئارامی.

هه‌ر له وه‌سفی جوانی ژندا، له کۆپله‌یه‌که‌دا وێنای جوانی به‌فر ده‌کات و به‌رواردی ده‌کات به‌ پێستی سپی ژن، دیسانه‌وه هێزه‌ په‌هاکه‌ی جوانی بۆ ژن ده‌گه‌پێنێته‌وه به‌وه‌ی به‌فر هه‌رچه‌نده‌ جوان بێت، ناگات به‌ پێستی ژن.

یه‌که‌م دابارین، به‌فر بووه‌ یان باران- چووزانم
به‌لام ده‌زانم به‌فر؛

له‌ پێستی تۆ سپیاتی پفاندووه. (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ٢٥٥)

هه‌روه‌ها شاعیر ژن ده‌باته‌ ئاستیکی بالا و وێناکردنی ژن زۆر گه‌وره‌ ده‌کات، ده‌یخاته‌ پێش هه‌موو دروستکراوه‌کانی تر، بۆ نموونه‌ ده‌لێت:

یه‌که‌م که‌رته‌ به‌س خودا هه‌بوو

پاشان:

ژن و

شعیر و

موزیک. (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: 140)

لای شاعیر خودا له‌ پله‌ی یه‌که‌دیه‌، که‌ دروستکه‌ری گه‌ردوون و هه‌موو خولقێنراوه‌کانی تره‌، به‌لام شاعیر دواي خودا هێزه‌ گه‌وره‌که‌ به‌ ژن ده‌به‌خشیت، که‌ دواي خودا ژن هه‌بووه‌، پاشان شعیر و میوزیک، ئه‌م ده‌قه‌ دوو په‌هه‌ندی هه‌یه‌، یه‌که‌م ئه‌وه‌یه‌ ژن وه‌ک یه‌که‌م دروستکراو ده‌بینیت، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌مه‌ له‌ واقیعه‌دا به‌وجۆره‌ نییه‌، چونکه‌ به‌ پێی حیکایه‌تییه‌ ئاینیه‌کان یه‌که‌م جار خودا ئاده‌می دروستکردووه‌، ئینجا (حه‌وا) به‌لام شاعیر بۆ پیرۆزکردنی ژن، ژن ده‌خاته‌ پله‌ی یه‌که‌م، په‌هه‌ندی دووهم ئه‌وه‌یه‌ شاعیر وێنای شته‌ جوانه‌کانی کردووه‌، له‌ دیدی ئه‌و (ژن و شعیر و میوزیک) له‌و جوانیانه‌ن که‌ چێژ و جوانی به‌ روح ده‌به‌خشن، به‌لام شاعیر ژنی کردووه‌ته‌ پله‌ی یه‌که‌م.

هه‌روه‌ها شاعیر بۆ گه‌وره‌ نیشاندانی ژن و بالا وێناکردنی، ده‌یه‌وێ ژن له‌ هه‌رچی خراپه‌ و شه‌ر و ئاشوبی سه‌ر زه‌وییه‌ دوور بخاته‌وه‌، بۆیه‌ ده‌لێت:

ناپرسم چونکه‌ دلنایام ئه‌وه‌ی شه‌ری سییه‌میش به‌رپاده‌کا ژن نیه‌؛

پیاوه. (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: 108)

لە دیدى شاعیر ژن ھیزی خراپە نییە، بەلکو ئەو ھەوایە ھۆکارى زۆربەى شەرپ و ئاشوبەکانە، جگەلەمە شاعیر بۆ بالاکردنى ژن، ھیزیكى سەرسوڤھینەر دەبەخشیته ژن و دەلیت:

تۆھیزە پەھاكەى - ئەى ژن

دەتوانیت لە کونفەیه کونیکدا، بمکەى بە؛

بارانفرۆش (جەلیزادە، ٢٠٢٣: ١١٠)

ژن ھیزیكى گەورەى ھەبە، كە کاریگەرى دەكاتە سەر پیاو و دەتوانى بە یەك پستە، بەیەك نینگا... پیاو لە دۆخىكى شەپخوایىیەو بەگۆرپیت بۆ دۆخىك دامالرابى لە رق و تورپى، لەم كۆپلەبەدا (بارانفرۆش) پەرمى مروڤىكى ئارام و جوانە، ئەو ھەوى وا دەكات پیاو بچیتە ئەم دۆخە ژنە، شاعیر سەربارى بەرھەمھێنانى دەڤىكى ھونەرى مەبەستى سەرەكى ئەو ھەبە ھیزی ژن گەرە وینا بکات.

لە شیعەرەکانى (جەلیزادە) وەسفى جوانى ژن و گەرە (بالا) کردنى بەفراوانى دەبینریت، ژن دەباتە ئاستىكى بالا و وینا کردنى ژن زۆر گەرە دەكات و دەیخاتە پېش ھەموو دروستکراوەکانى تر، شاعیر لەپال وەسفى جوانى ژن، ژن بالا وینا دەكات، ژن لە دیدى ئەو ئەو ھەندە جوانە، بوو ھەتە سەرچاوەى بەرھەمھێنانى ھەموو جوانیىەکانى تر، لە دیدى شاعیر بە بى ژن ھىچ شتێك جوان نییە، ژن ھیزیكى گەورەى ھەبە، كە کاریگەرى دەكاتە سەر پیاو و دەتوانیت پیاو لە دۆخىكى شەپخوایىیەو بەگۆرپیت بۆ دۆخىك دامالرابیت لە رق و تورپى.

جوارەم: ژن وەك سەرچاوەى بەرھەمھێنانى دەقى ئیروتيك

ئەم زاراوەیە، «لە وشەى (Erotikos) گریکییەو وەرگیراوە میژوووەكەى بۆ سالى (١٦١٥ - ١٦٢٥) دەگەریتەو، لە فەرھەنگى ئینگلیزیدا ئەم مانایەى ھەبە: وێژدان، یا تێرکردنى ئارەزووى سیكسى، عەوداڵبوون..» (حەوێزى، و سلیو، ٢٠١٥، لا ١٠). ئیروتيك بریتییه لەو کارە ئەدەبى و ھونەرییانەى كە لایەنى ئیروتيكى تێدایى و توخمە سیكسیەکان وەك لایەنى جوانى نیشاندیریت، نەك بۆ وروژاندنى حەز و ئارەزوو سیكسیەکان، گرنگە ئەو كەرەستە و توخمەنەى لە چوارچێوەى چەمكى ئیروتيك دەسورپنەو، لە خزمەت جوانیناسیدا بن و وەك

لایه‌نیکی ڤو‌حی گوزارشتی لیوه‌بکریٲ، نه‌ک بۆ وروژاندن و حه‌زه‌ سی‌کسییه‌کان، چونکه ئیروٲتی‌ک له‌گه‌ڵ سی‌کس جیاوازه‌.

ئیرۆتی‌ک می‌ژوو‌به‌کی کۆنی هه‌یه‌، وێنه‌ی ئیرۆتی‌ک له‌سه‌ر دیواری ئه‌شکه‌وته‌کان و په‌یکه‌ری سه‌ر ته‌لار و کۆشکه‌کان و ژووری ئیمپراتۆره‌کان هه‌بووه‌ و تا ئیستاش ماون، دواتر هاتوو‌ه‌ته‌ ناو ئه‌ده‌ب و له‌ به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا نیشاندراوه‌، ئیرۆتی‌ک له‌ ئه‌ده‌بیاتی میله‌تاندا هه‌یه‌ و «له‌ ئه‌ده‌بی یۆنانیدا (ئۆفید) له‌ کتییی شعری (هونه‌ری ئه‌وین) دا که‌ له‌ سه‌ده‌ی یه‌کی زاینیدا نووسییو‌به‌تی، به‌ یه‌که‌م هێمای ئه‌ده‌بی ئیرۆتیکی ده‌مێردی، هه‌روه‌ها ژنه‌ شاعیری یۆنانی (ساقۆ) یه‌که‌مین ده‌نگی ژنه‌ باس له‌ ئه‌وین و سی‌کس بکات (...) له‌ سه‌ده‌ی نۆزه‌ده‌مدا (مارکی‌دی ساد) و (ئه‌لفیرد دی موسییه‌) و (فیرلین) له‌ ناوه‌ دیاره‌کانی ئه‌ده‌بی ئیرۆتیکی فه‌ره‌نسی، له‌ سه‌ده‌کانی پێشوو هه‌ندێ له‌ شیعه‌ره‌کانی شاعیری فه‌ره‌نسی (لوس ئاراگۆن) به‌ ئه‌ده‌بی ئیرۆتیکی داده‌نریٲ، هه‌روه‌ها ڤۆمانه‌کانی ڤۆمانۆسی ئیتالی (ئه‌لبیرتۆ سۆرافیا) له‌گه‌ڵ ڤۆمانه‌کانی ڤۆمانۆسی به‌ریتانی (لۆرانس) به‌ ئه‌ده‌بی ئیرۆتیکی داده‌نریٲ.» (عومه‌ر، ٢٠٢٣، ل ٩٠-٩١).

وێنه‌ی ئه‌م ئه‌ده‌ب و هونه‌ره‌ش له‌ناو عه‌ره‌به‌کاندا هه‌بووه‌، له‌ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی «له‌ سه‌رده‌می جاهیلییه‌وه‌ خاوه‌نی به‌ره‌می ئیرۆتیکی و ته‌نانه‌ت پۆرنۆش بووه‌، به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک که‌ شتیکی زۆر باو و قبۆلکراو بووه‌، چونکه‌ عه‌ره‌ب به‌ر له‌ ئیسلام، ژن و شه‌راب و سه‌ما و شیعر نو‌سین له‌ پێناو هه‌موو ئه‌و شتانه‌، به‌شیکی گرنگی ژپانی ڤۆژانه‌یان بووه‌.» (م‌حی‌الدین، ٢٠١٧، ل ١٢).

ئه‌م جۆره‌ ئه‌ده‌به‌ له‌ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بییدا بایه‌خی هه‌بووه‌ و «له‌ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بییدا لای موسلمانه‌کان و غه‌یره‌ موسلمانیش له‌ چه‌ند کتیییک باسکراوه‌، گرنگترینیشیان کتییبه‌که‌ی (جلال‌الدین السیوطی)، که‌ به‌ زانای خۆشه‌ویستی ناو‌نرابوو، هه‌روه‌ها (نه‌جمه‌دین قه‌زوینی) کتیییکی هه‌بوو به‌ناوی (بیلۆگرافیای چیژ)، به‌لام لای عه‌ره‌به‌کان ئیرۆتیکی وه‌ک ده‌سییک نه‌مایه‌وه‌ ئه‌و ئازادییه‌ی لێ سه‌ندرایه‌وه‌ به‌هۆی داب و نه‌ریت و دینه‌وه‌» (Wachsberger, 2019, p2).

له‌ ئه‌ده‌بی کوردیشدا وێنه‌ی ئه‌م ئه‌ده‌به‌ له‌ قۆناغه‌ جیاوازه‌کان له‌ ئه‌ده‌بی فۆلکلۆردا به‌تایبه‌ت له‌ (به‌یت و حه‌یران) دا وێنه‌ی ئیرۆتیکی ده‌بینریٲ، دواتر ئه‌م فۆرمی ئیرۆتیکی له‌ شیعی‌ کلاسیکدا ده‌رکه‌وته‌ی هه‌بووه‌ و به‌ درێژایی قۆناغه‌کانی ئه‌ده‌ب که‌م تا زۆر به‌رده‌وامی هه‌بووه‌،

له‌ شیعری هاوچه‌رخیشدا وینهی ئەم ئەده‌به‌ په‌نگدانه‌وه‌ی هه‌یه‌ و له‌ شیعره‌کانی (قوبادی جه‌لیزاده‌) دا به‌ فراوانی ده‌بینریت و چه‌ندین وینای جو‌راو جو‌ری ئیروۆتیکی له‌ شیعره‌کانی شاعیر ده‌بینریت، له‌وانه‌: (لێو، رووتی، مه‌مک، جه‌سته، ران و سمت و خالی له‌ش...).

شاعیر له‌ شیعری (چۆله‌که‌) دا پرسیار له‌ چۆله‌که‌ ده‌کات و له‌ پێگه‌ی دیالوگی نیوان خۆی و چۆله‌که‌ وینه‌یه‌کی ئیروۆتیکی به‌ره‌م ده‌هێنیت و له‌ چۆله‌که‌ ده‌پرسیت:

ئایه‌ نیشته‌وه‌ له‌سه‌ر لقى دره‌ختیک خۆشته‌ر یان له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووری ژنیک گوتی؛

به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووری ژنیک که‌ له‌به‌رده‌م ئاوینه‌دا، خۆی رووت ده‌کاته‌وه‌ و خاله‌کانی له‌شی ده‌ژمیریت

به‌ په‌نجه‌ی دۆشاومژه‌ گه‌مه‌ له‌گه‌ڵ گۆی مه‌مکه‌کانی ده‌کات

پشت ده‌کاته‌ ئاوینه‌وه‌ و سه‌یرپێکی به‌رزایی سمتی ده‌کات.. (جه‌لیزاده‌، ٢٠٢٣: ٥٠-٥١)

شاعیر به‌ دروستکردنی دیالوگیکی له‌ نیوان خۆی و چۆله‌که‌دا وینه‌یه‌کی ئیروۆتیکی دروستکردوه‌، ئەو رووت بوونه‌وه‌ی ژنی لا زۆر جوان و سه‌ره‌نج پاکیش، به‌لام له‌و ده‌قه‌دا ده‌یه‌وێت ب‌لێت، ئەوه‌تا بالنده‌یه‌کیش هه‌ست به‌ جوانی ژن ده‌کات کاتیک له‌به‌رده‌م ئاوینه‌یه‌کدا رووت ده‌بێته‌وه‌ و سه‌یری جه‌سته‌ی خۆی ده‌کات و به‌ په‌نجه‌ یاری له‌گه‌ڵ مه‌مکه‌کانی ده‌کات، شاعیر له‌ بنیاتنانی ئەو ده‌قه‌ ئیروۆتیکییه‌، سێ جار وینای جوانی جه‌سته‌ی ژن ده‌کات، یه‌که‌م: خۆی که‌ جه‌سته‌ی ژنی لا زۆر جوانه‌، دوووم: هه‌تا چۆله‌که‌ش له‌کاتی روتیدا به‌ جه‌سته‌ی ژن سه‌رسامه‌، سێیه‌م: خودی ژن خۆی به‌ جه‌سته‌ی خۆی سه‌رسامه‌، چونکه‌ واقو‌رمانی ژنه‌که‌ به‌ دیار سه‌یرکردنی جه‌سته‌ی خۆیه‌وه‌، هێمایه‌ بۆ سه‌رسامبوون به‌ خۆی.

شاعیر له‌ کۆپله‌یه‌کی تردا (سینگ و مه‌مک) وه‌ک دوو که‌ره‌سته‌ی ده‌قی ئیروۆتیکی ده‌هێنیت و ده‌لێت:

ده‌بم به‌ هه‌نگ

بالم بکه‌ و له‌سه‌ر سینگت بمگوشه‌،

نیوان مه‌مکه‌کانت ده‌که‌م به‌؛

جو‌گه‌له‌ی هه‌نگوین. (جه‌لیزاده‌، ٢٠٢٣: ٩٤)

ئەمەش دروستکردنى وېنەيەكى بەرزى ئىرۆتتىكىيە، كە دەيەوېت لە وېنەى ھەنگىك بچىتە
سەر سىنگى ژن و بىكات بە جۆگەلەى ھەنگوین.

بە رووتى لەناو جۆلانەكە نووستى
بەيانى زوو چەند دلۆپىك شەونم، تكانە سەر تووكةبەرت،
پىيان وابوو؛

بنجگە گىايە! (جەليزادە، ۲۰۲۳: ۹۵)

جەليزادە شاعىرىكە ھەموو جەستە و خانەكانى ئافرەت ۋەك سەرچاۋەى بەرھەمھىنانى دەقى
شيعرى بەكاردەھىنئىت، ئەوھتا لە توک (موى) بەر وېنەيەكى بەرزى ئىرۆتتىكى بنىاتناۋە، بەوھى
كە ئەو موانەى بە پنچە گىا چواندوو، بۆيە دلۆپە شەونم كەوتووھتە سەرى.
تا تۆ،

لەژىرىدا رووت نەبوويتەوھ
يەك دانەى پېوھ نەبوو؛

دار ھەنارەكە. (جەليزادە، ۲۰۲۳: ۲۲۱)

لەم دەقەدا سەربارى دروستکردنى وېنەيەكى ئىرۆتتىكى ھىزىكى گەورە بە ژن دەبەخشىت، كە
پىيوايە ئەوھ ژنە سەرچاۋەى بوون و دەرکەوتنى زۆربەى شتەكانى دەوروبەرمانە، ھەر بۆيە
گرتنى ھەنار پەيوەست دەكات بە رووتبونەوھى ژن، لە شيعرە ئىرۆتتىكىيەكانى (جەليزادە)دا
جوانى و ئىستاتىكاى دەق دەگاتە لوتكە، كە ئەمە بە روونى لەو دەقەدا ديارە، كاتىك ژنىك
لەژىر دارىكدا خۆى روت دەكاتەوھ و دار ھەنار ئەو وېنەيە دەبىنئىت، بۆيە ھەنار دەگرىت، كە لە
مەمكەكانى ژن دەچن.

ئەوھى ناھىلى شەرى سىيەم بقەومى
نەتەوھ يەكبووھكان نىە،
ژنە،

ژنىكى رووت. (جەليزادە، ۲۰۲۳: ۲۶۹)

شاعىر جگە لە بنىاتنانى دەقىكى ئىرۆتتىكى، ژن بالا دەكات، بۆيە روتى ژن بەوھ وينا دەكات، كە
ھۆكارىكە بۆ ئارامبوونەوھى جىھان و ئەوھى وا دەكات شەرى سىيەمى جىھان روونەدات،

ژنېكى پووته، چونكه كاتېك ژن پرووت ده بېتهوه، پياوه كان ده چنه دنيايه كى تر و بير له شه ر
ناكه نه وه.

له ده قېكى تردا (گۆى مه مك) ده كاته سه رچاوه ی به ره مه پېنانى وېنه يه كى ئيرۆتېكى و ده لېت:

له باخچه ده هاته وه، سه به ته كان پر بوو له گېلاس

گوتم دوو قل تكيه

گوته گۆى مه مه كانم بمژه. (جه ليزاده، ٢٠٢٣: ٣٢٧-٣٢٨)

ئه مجاره يان شاعير له بنياتنانى وېنه ئيرۆتېكېيه كان، هيزه كه ده داته وه ده ست ژن، له ده قه كانى
تر ئه وه پياوه سه رسامى جوانييه كانى (سينگ و لېو و روتى و مه مكه) به لام ئه م جاره خودى
ژنه تېده گا له وهى پر له چيژ و جوانى، له م ده قه دا له پېگه ي به ره مه پېنانى ديا لۆگه وه وېنه
ئيرۆتېكېيه كان به ره م هېنراون، كاتېك ژنېك له باخ ده گه پېته وه و پياوېك داوى گېلاسى
لېده كات، ژنه كه له وه لاما ده لى تۆ چوزانى جوانى و چيژ چييه، تۆ داواى گېلاس ده كه ي، به لام
ئه وه ژنه مه مكه كانى له گېلاس ده چن، كه چى له گېلاس به تام و چيژ ترن.

پېنجه م: خۆشه ويستى ژن

يه كېك له هۆكاره سه ره كېيه كانى به رده وامبوونى ژيان خۆشه ويستيه، تايبه تتر خۆشه ويستى
ژن، چونكه هيزېكه بۆ به رده وامبوونى ژيان، په نگدانه وهى خۆشه ويستى ژن ده گه پېته وه بۆ
چيرۆكى يه كه مين مرؤف له به هه شتدا ئه ويش باوكه (ئاده م) بوو، كاتېك خودا بينى باوكه
(ئاده م) بېتاقه ت بووه، ئه وا خودا ئافره تى بۆ دروست كرد، ئه ويش دا يكه (حه وا) بوو، به مجۆره
په وره وهى به رده وامبوونى ژيان په يوه ست بووه به به يه كه وه بوونى ژن و پياو و خۆشه ويستى
نېوانيان.

چه مكى خۆشه ويستى «بريتيه له يه كبوونى سۆزگه را يانه ي به هيز له گه ل كه سيكى تردا و
ده بېته هۆكارى دروستبوونى په يوه ندييه كى كۆمه لايه تى په سه ندى كراو كه تيايدا كه سى يه كه م
هه موو وزه كانى خۆى به كاردينى بۆ به خته وه ركردنى كه سى دووه م و به پېچه وانه شه وه (...)
په يوه ندييه كه له نېوان دوو كه سدا به هۆى گۆرپه نه وهى هه ستيارى و سۆزى چونه كه وه
دروسته ده بى.» (عه بدوللا، ٢٠١١، لا ٣٣) واته خۆشه ويستى هه ست و سۆزى كى مرؤفايه تيه،

له‌گه‌ڵ له‌دایکبوونی مرۆڤدا په‌یدا بووه و چاکترین هۆی به‌هێزکردنی په‌یوه‌ندی بووه له‌ نێوانیاندا، خۆشویستی کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر ده‌روونی مرۆڤ هه‌یه، ئه‌گه‌ر بێت و مرۆڤیک له‌م چێژه‌ روحی و ده‌روونییه‌ بیه‌شبیت، هه‌ست به‌ ناآرامی و بێزاری ده‌کات. ئه‌م چه‌مکه‌ له‌ناو ئه‌ده‌ب به‌گشتی و شیعیر به‌تایبه‌تی ره‌نگدانه‌وه‌ی فراوانی هه‌یه و مه‌به‌ستیکی گرنگی شیعیره، له‌ناو ئه‌ده‌با تێما جیاوزه‌کانی ژن به‌رجه‌سته کراوه و بووه‌ته به‌شیکی گه‌وره له‌ بنیاتنانی ده‌قدا، چونکه «شاعیر، سه‌رچاوه‌ی سرووشی شیعیره‌کانی له‌ عیشق و په‌یوه‌ندی ژن وهرده‌گریت، ته‌واوی شیعیره‌کانیشی هه‌ر له‌ خزمه‌ت ئافره‌تدا ده‌بیت، ئافره‌ت عیشق و ژیان به‌ پیاو ده‌به‌خشیت و په‌لکێشی دۆزینه‌وه‌ی سروشتی راستی و جوانی ده‌کات.» (یزدانی، ١٣٧٨، لا ٢٧٤). بۆیه شاعیران له‌ شیعیری خۆشه‌ویستیدا ده‌توانن داھێنای گه‌ور بکه‌ن، چونکه «شیعیری دل‌داری گه‌وره‌ترین شوێن و قه‌واره و هه‌مه‌ره‌نگترین لایه‌نی ئیبداعی له‌ شیعیری جیهانی هه‌موو سه‌رده‌می و هه‌موو ولاتیک و هه‌موو قوتابخانه‌یه‌ک گرتۆته‌وه» (ره‌سول، ١٩٩٠، لا ١٠٧).

تێمای خۆشه‌ویستی ژن له‌ دیوانی (جی سمی بارگیره‌کان)ی (جه‌لیزاده)دا، ره‌نگدانه‌وه‌ی گه‌وره‌ی هه‌یه و خۆشه‌ویستی ژن گه‌وره و یناکراوه، شاعیر ئاماده‌یه له‌ پێناو خۆشه‌ویستی خۆی بکاته قوربانی، ئه‌وه‌تا له‌ شیعیری (مێرووله)دا ئه‌م خۆبه‌ختکردنه‌ ده‌بێنرێت و ده‌لێت: ئه‌و به‌ چه‌قۆیه‌کی خۆیناوییه‌وه له‌سه‌ر برینی ژن ده‌گه‌ڕێته‌وه- من ئه‌و زیندانانه ته‌خت ده‌که‌م که ژن تێیدا ده‌ست له‌ که‌له‌پچه‌یه (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ل ٤٤)

(جه‌لیزاده) له‌پال ده‌ربرینی هه‌ست و سۆز و خۆشه‌ویستی بۆ ژن، باسی دیاردیه‌کی قێزه‌وه‌نی به‌شیکی له‌ کۆمه‌لگه‌ی پۆژه‌لاتی ده‌کات، که ژن کوشتنه، بۆیه خۆی به‌روارد ده‌کات به‌و پیاوه ناشرینانه‌ی ده‌ستیان ده‌چێته کوشتنی ژن، جیاوازی ئه‌و له‌گه‌ڵ ئه‌وان ئه‌وه‌یه، ئه‌و له‌ بری کوشتنی ژن، خۆی ده‌کاته قوربانی له‌ پێناو ژندا، خۆشه‌ویستی ژن لای شاعیر گه‌وره‌یه، تێمای خۆشه‌ویستی ژن له‌و ده‌قدا په‌هه‌ندیکێ مرۆڤایه‌تی هه‌یه، نه‌ک ته‌نیا خۆشه‌ویستی ژن له‌ مه‌عشووقدا کۆ بکاته‌وه.

هه‌روه‌ها له‌ شیعیری (خال خالۆکه)دا، شاعیر به‌ ئاشکرا به‌یانی خۆشه‌ویستی بۆ ژن ده‌کات و ده‌لێت:

من ژنم خۆشده‌وێ، ده‌نگی ژن، په‌نگی ژن، جووله‌ی ژن، که‌چی تۆ چه‌کم ده‌ده‌یت و ده‌منی‌ری
بۆ شه‌پ. (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ل ٦٣)

شاعیر له‌ خۆشه‌ویستی ژن قولده‌بیته‌وه و هه‌موو شتیکی لا خۆشه‌ویسته، له‌وانه: ده‌نگی ژن،
په‌نگی ژن، جووله‌ی ژن، ئەم ویناکردنه له پال گه‌وره نیشاناندانی خۆشه‌ویستی ژن، زیاتر بۆ
دروستکردنی لایه‌نی هونه‌ری و ئیستاتیکای ده‌قه‌که‌یه، چونکه کاتیک تۆ ژنت خۆشده‌وێ،
ده‌بی‌ت پیکهاته‌ی ته‌واوی ژنت خۆشبوێ، به‌لام شاعیر ئەمه بۆ زه‌فکردنه‌وه‌ی خۆشه‌ویستی و
لایه‌نی جوانکاری ده‌قه‌که ئەنجامده‌دات.

ئهمجاره‌یان شاعیر له‌ پیناو خۆشه‌ویستی ژندا ده‌یه‌وێ هه‌ندێ کاری مه‌حال وینا بکات و له
پیناو خۆشه‌ویستی ژندا ئەنجامیان بدات، بۆ نموونه له‌ شیعری (شه‌نگه‌بی) دا ئەم ویناکردنه
ده‌بینرێت.

نیوه شه‌وێک،

له‌په‌نا دارێکدا خۆم مات ده‌که‌م

که‌ کانیه‌که پرپوو له‌ جوکه‌ جوکی ئەستێره،

له‌پر تۆرێک هه‌لده‌ده‌مه‌ ناوی و چی ئەستێره هه‌یه‌ راوی ده‌که‌م و

ده‌یده‌م به‌تۆ. (جه‌لیزاده، ٢٠٢٣: ل ٦٥)

بۆ ئەوه‌ی هیزی خۆشه‌ویستی گه‌وره بکری‌ت، ده‌بی عاشق هه‌ندێ کاری جیاواز و مه‌حال بۆ
مه‌عشوق بکات، تا بیسه‌لمینێت، که‌ به‌راستی عاشقی مه‌عشوقه‌که‌یه‌تی، چونکه خۆشه‌ویستی
راسته‌قینه سه‌لمانده، نه‌ک ته‌نیا چه‌ند وشه‌یه‌کی بریقه‌دار، بۆیه شاعیر بۆ سه‌لماندن ئەم
عیشقه ده‌یه‌وێت به‌ مه‌عشوق بلی‌ت: چاوه‌ڕێ ده‌که‌م تا معجیزه‌یه‌ک پو‌بدات (کانیه‌کان پر بن
له‌ ئەستێره) ئینجا پێشکه‌شی تۆیان بکه‌م، وه‌ک پو‌ونه ئەم له‌ جیهانی واقعی‌دا پو‌ونادات، به‌لام
شاعیر ئەمه بۆ گه‌وره‌کردنی خۆشه‌ویستی ژن و لایه‌نی جوانکاری ئەنجامده‌دات.

جگه‌له‌مانه شاعیر ده‌یه‌وێ خۆشه‌ویستی ژن بخاته‌ پله‌ی یه‌که‌می غه‌ریزه‌کانی تر، وه‌ک:
(برسیه‌تی و تینویه‌تی...) له‌ شیعری (هه‌لق) دا ئەم ویناکردنه به‌ پو‌ونی ده‌بینرێت.

خه‌ریک بوو ده‌خنکام

کانی لێی پرسیم، شیع‌ر بۆ کاممان ده‌نووسی

شاعیر له هه‌موو غه‌ریزه‌کانی تری مرۆڤ له‌پێشتره‌، ژن وه‌ک هێزی به‌رده‌وامبوونی ژیا‌نی مرۆڤایه‌تی وێنا ده‌کات، ته‌نانه‌ت دوا‌ی مردنیش.

ئه‌نجام:

١- دایک له‌ دیوانی (جی سمی بارگیره‌کان) دا په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی فراوانی هه‌یه‌، چه‌ندین شیعی بۆ دایک نووسیه‌، ده‌کرپت وه‌ک وێناکردنێکی گشتی بۆ دایک لێکبه‌درێته‌وه‌، له‌ چه‌ندین په‌هه‌ندی جیاوازه‌وه‌ وێنا‌ی دایکی کردووه‌، له‌وانه‌: دایک وه‌ک مرۆڤێکی بال‌ا و پێنیشاندەر، دایک وه‌ک دادپه‌روه‌ر، دایک وه‌ک میه‌ره‌بانترین بوونه‌وه‌ر، هه‌روه‌ها دایکی له‌ هه‌موو جوانیه‌کانی تر بال‌ا‌تر و جوانتر وێنا‌کردووه‌.

٢- شاعیر له‌و شیعرانه‌ی بۆ دایک نووسیویه‌تی، په‌هه‌ندیکی گشتی مرۆڤایه‌تی وێنا ده‌کات به‌وه‌ی دایک له‌به‌رچاوی مندا‌له‌که‌یدا له‌ روخسار و شپۆه هه‌رچۆنێک بێت، به‌لام هه‌میشه جوانترین، هه‌روه‌ها شاعیر دایک ده‌باته‌ پله‌یه‌کی بال‌ا‌تر له‌ مرۆڤ ئه‌ویش فریشته‌یه‌.

٣- له‌ شیعره‌کانی (قوبادی جه‌لیزاده) دا، تیمای ژن وه‌ک قوربانیبوون به‌فراوانی ده‌بینرێت و ژن به‌ قوربانی ده‌ستی زه‌مه‌ن و کۆمه‌لگه‌ و تیروانی‌ی پیا‌وسالاری ده‌به‌ستێته‌وه‌، به‌وه‌ی که ژنه‌کان له‌ پیا‌و زیاتر ده‌بنه‌ قوربانی.

٤- له‌ شیعره‌کانی (جه‌لیزاده) دا وه‌سفی جوانی ژن و گه‌وره (بال‌ا)کردنی به‌فراوانی ده‌بینرێت، ژن ده‌باته‌ ئاستێکی بال‌ا و وێنا‌کردنی ژن زۆر گه‌وره ده‌کات و ده‌یخاته‌ پێش هه‌موو دروستکراوه‌کانی تر، شاعیر له‌پال وه‌سفی جوانی ژن، ژن بال‌ا وێنا ده‌کات و به‌ سه‌رچاوه‌ی به‌ره‌مه‌پێنانی هه‌موو جوانیه‌کانی تری داده‌نێت، هه‌روه‌ها ژن به‌ هێزێکی گه‌وره ده‌بینرێت و ده‌توانێت پیا‌و له‌ دۆخێکی شه‌رخوازییه‌وه‌ بگۆرێت بۆ دۆخێک دامال‌رایت له‌ رق و تو‌ره‌یی.

٥- له‌ شیعره‌کانی (قوبادی جه‌لیزاده) دا وێنه‌ی ئیرو‌تیک به‌فراوانی ده‌بینرێت و چه‌ندین وێنا‌ی جو‌را‌وجۆری ئیرو‌تیک له‌ شیعره‌کانی شاعیر ده‌بینرێت، له‌وانه‌: (لێو، رووتی، سینگ و مه‌مک، جه‌سته، پان و سمت و خالی له‌ش...)، (جه‌لیزاده) شاعیرێکه هه‌موو جه‌سته‌ی ئافره‌ت وه‌ک سه‌رچاوه‌ی به‌ره‌مه‌پێنانی ده‌قی شیعی به‌کاره‌یناوه‌، بۆ نموونه (لێو، موو، په‌نجه، مه‌مک، پان

...تد)، ھەوروھە لەپال درووستکردنى وئەنەيەكى ئىرۆتىكى ھىزىكى گەورە بە ژن دەبەخشىت،
كە پىيوايە ئەو ۋە ۋە سەرچاۋەى بوون و دەرکەوتنى زۆربەى شتەكانى دەورووبەرمانە.
۶- شاعىر جگە لە بنىاتنانى دەقىكى ئىرۆتىكى، ژن بالا دەكات، كە پرووتى ژن بەو ۋە وئىناکردوۋە،
كە ھۆكارىكە بۇ ئارامبوونەو ھى جىھان و واىكردوۋە جەنگى سىيەمى جىھان پوونەدات.
۷- تىماى خۆشەويستى ژن لاي (جەليزادە) دوو پەھەندى ھەيە، پەھەندىكى خۆشويستىكى
مروققانەيە بەگشتى بۇ پەگەزى مە كە (ژن) ە، پەھەندىكى تر خۆشويستىنى ژنە ۋەك مەعشوق.

سەرچاۋەكان:

كوردى:

- احمد، فؤاد حسين (۱۹۹۰)، ئافرەت لە ھۆنراۋەى كوردىدا، مطبعة الجاحظ، بغداد.
- ئەسودە، نەوزاد ئەحمەد (۲۰۱۵) فەرھەنگى زاراۋەكانى ئەدەب و زانستە مروققايەتبيەكان، تاران.
- بەرزنجى، جعفر شىخ حسين (۱۹۸۶) چەند مەلۇمەك لە شاراي فۆلكلورى كوردى، مطبعة الزمان، بغداد.
- جەليزادە، قوباد (۲۰۲۳)، جى سىمى بارگىرەكان، چاپخانەى تاران.
- حسین، جەبار ئەحمەد (۲۰۰۸)، ئىستاتىكاي دەقى شىعەرى كوردستانى عىراق (۱۹۵۰ - ۱۹۷۰)، سەردەم، سلىمانى.
- حەۋىزى، دەريا، و سلىۋە، ھاۋژىن (۲۰۱۵)، ئىرۆتىك لە شىعەرى (حەمام) ى (شىركۆ بىكەس) دا، چاپخانەى شەھاب، ھەولئىر.
- رەسول، عىزەدىن مستەفا (۱۹۹۰)، ئەدەبىياتى نوئى كوردى، خوئىندى بالا، ھەولئىر.
- زەبىحى، عەبدورەحمان (۲۰۲۲)، قامووسى زمانى كوردى، چاپەمەنى خانى، سەقز.
- سەنەندەجى، مەھدى & پەشابادى، يەدوللا & كەرىمىيان، مەحيەددىن & ئەمىن، موخەممەدژيان (۱۳۹۷) فەرھەنگى زانستگاي كوردستان، بەرگى يەكەم، پەخشانگاي زانستگاي كوردستان.
- عومەر، دەشتى ياسن (۲۰۲۳)، بابەت و تەكنىكەكانى شىعەرى ھاۋچەرخى كوردى بە نموونەى شىعەرەكانى (لەتيف ھەلمەت)، نامەى ماستەر. زانكۆى سەلاھەدىن.

-عه‌بدول، نوخشه، (2007)، رۆلی ژن له ژيانی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی باشووری کوردستان، سلێمانی، چاپخانه‌ی پوون.

-عه‌بدوللا، ئاشتی (٢٠١١)، شروقه‌یه‌ک بۆ چه‌مکه‌کانی خوشه‌ویستی- عیشق- هه‌زلیکردن، گۆڤاری ته‌وار، ژماره (١٠٧)، سلێمانی.

-محی الدین، هێرو حسام الدین (٢٠١٧)، ئیرویتیک له شیعی ژنانی باشووری کوردستاندا (کرمانجی خواروو ٢٠٠٠-٢٠١٣)، نامه‌ی ماسته‌ر، زانکۆی چه‌رموو.

-مسته‌فا، ئاسۆعومه‌ر (٢٠٠٩)، به‌ها ئیستاتیکییه‌کانی شیعر لای پیره‌مێرد، شیخ نوری شیخ صالح، گۆران، خان، ده‌وک.

-موکریان، گیو (٢٠١٧) فه‌ره‌ه‌نگی کوردستان، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی رۆژه‌لآت، هه‌ولێر.
-نانه‌وازاذه، عه‌لی (١٣٩٦) فه‌ره‌ه‌نگی ریشه‌ی وشه‌ی کوردی، به‌رگی یه‌ک (ئا-ب)، انتشارات هم‌صدا، ته‌هران.

-هه‌رشه‌می، شاسوار (٢٠٢٢)، فه‌ره‌ه‌نگی ئیتیمۆلۆژی کوردیی، چاپخانه‌ی تاران، سلێمانی.

عه‌ره‌بی:

-جینیٔ، جیرار (1985)، مدخل لجامع النص: ترجمة: عبد الرحمن أيوب، الطبعة الأولى، الناشر: دار الشؤون الثقافية العامة (آفاق عربية) - بغداد.
-شمس الدین، سوزان کمال (٢٠٠٥)، المرأة في شعر فوزي الأتروشي، رسالة الماجستير، كلية التربية للعلوم الإنسانية، جامعة صلاح الدین، أربیل.
-علوش، سعید (١٩٨٥)، معجم المصطلحات الأدبية المعاصرة، دار البيضاء، بیروت.
-کریزویل، ادیث (1993)، عصر البنيوية، ترجمة: جابر عصفور، المطبعة الاولى، دار سعاد الصباح، القاهرة.

فارسی:

-یزدانی، زینب (١٣٧٨)، زن در شعر فارسی (دیروز، امروز)، چاپ دوم، چاپخانه رامین، ته‌هران.

ئینگلیزی:

- Wachsberger, Katie (2019) breaking the taboo: Arabic erotic literature. The van leer Jerusalem instate.

سه‌رچاوه‌ی ئه‌لیکترۆنی:

- ئاواره، تانیا، قوبادی جه‌لیزاده .. ژیان، شیعر، جوانی، به‌رواری سه‌ردان: ٢٠٢٤/١١/٢١

<https://www.khaktv.net/all-detail.aspx?jimare=16089&type=farhang>

- <https://www.dictionary.com/browse/theme> به‌رواری سه‌ه‌ردان، ٢٠٢٤/١١/٢.
- <https://abadis.ir/entofa/the> / به‌رواری سه‌ه‌ردان ٢٠٢٤/١١/٢

Women Theme in (Jesmi Bargirakan) by Qubadi Jalizada

Dashte Yassin Omer

Department of Kurdish, College of Languages, Salahaddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq.

Email: Dashte.omer@su.edu.krd

Abstract

The study is titled as "Women Theme in (Jesmi Bargirakan) by Qubadi Jalizada." The branches and sources that make up the theme of women are shown in the poem, such as: "Woman as a mother, woman as a victim, description of women's beauty and elevation, woman as a source of erotic texts, and love for women." In this study, the concepts and terms have been discussed, and also the focus is on the women's side in literature. Furthermore, a quick review has been done about women's appearance in different stages of Kurdish poetry. The theme of women in the poems of Qubadi Jalizada is widely seen because a large part of the source of inspiration for Jalizada's poetry is women. In this study, we conclude that the depiction of women by the poet has great significance and takes the woman to a high level and depicts her as great and holy. The poet's admiration for and portrayal of women's beauty, as well as their joys and sorrows, remain ever present in his works, and he is seen as an advocate for the women's front.

Keywords: Qubadi Jalizada, Women theme, Mother, Love, Erotic.

موضوعات المرأة في ديوان (جي سمي بارگیراکان) لـ (قوبادي جه‌لیزاده)

ملخص:

يقدم هذا البحث بعنوان موضوع المرأة في ديوان (جي سمي بارگيراكان) لـ(قوبادي جهليزاده)، حيث يتم تسليط الضوء على المفاهيم والمصادر التي تشكل موضوع المرأة في الديوان ودورها: (المرأة كأم، المرأة كضحية، وصف جمال المرأة وتمجيدها، المرأة كمصدر للإنتاج الأدبي الإيروتيكي، وحب المرأة).

في هذه الدراسة، نوقشت المفاهيم والمصطلحات، كما ركزت على الجانب النسائي في الأدب. علاوةً على ذلك، أجريت مراجعة سريعة لظهور المرأة في مراحل مختلفة من الشعر الكردي. يُنظر إلى موضوع المرأة في قصائد قوبادي جليزاده على نطاق واسع، لأن المرأة تُشكل جزءاً كبيراً من مصدر إلهامه. نخلص في هذه الدراسة إلى أن تصوير الشاعر للمرأة يحمل دلالةً بالغة، ويرفعها إلى مستوى عالٍ، ويُصوّرُها عظيمةً ومقدسةً. يظل إعجاب الشاعر بجمال المرأة وتصويره له، فضلاً عن أفراحها وأحزانها، حاضراً دائماً في أعماله، ويُنظر إليه كمدافع عن حقوق المرأة ..